

CORINA ISABELLA CSISZÁR

Tradiții și credințe din Sârbi, Maramureș

O fo foarte greu, o fo războaie, n-ai avut ce mânca, numa din pământ și de la marhă. O trebuit să trudești. Amu și mașină cu pită bagă pă tăte satele. Demult merei în Sighet și de aduceai o franzelă de acolo, era mare bucurie. Nici grâu nu pé s-o făcut. Semănau oamini, da să făcea neghină și bozgoane pân holdă. Atâta trebuia să alegi și să culegi și să lucrui până nu mai rămânea nimic. Și venea batoza și mergeam, da trebuia să dăm cotă la stat și ne lua tăte greuncioarele. Pă când era toamnă, în pod suieu și luau mălaiu de la oamini și o mâncat oamini ce-o putut. Părinții mei o fo morari la domnu Șteț la moară în Sârbi. Tata era meșter, o știut lucra cu lemnu și tomné. Mama măcina. Și o mărș femei cu coceni fărmați și le-o măcinat. Și o făcut pită din ei și li s-o aprins ptita în cuptiori. Și de ovăz o făcut, da era tare moale, să ridica coaja când cocea și miezu să lăsa în jos, moale. N-o fo rând mâncată. Și apoi mâncau coaja di pă pită. Dacă vineu la moară tomna sara și numa pă a doua zi i-o trebuit măcinișu să și-l ducă, mama strângea sacii și dimineața măcina. Mai erau și care stăteau și povesteau acolo.

Am fost socăciță un dărab de vreme până am fost stăpână. După ce am bătrânit, n-am mai putut mere de socăciță. N-am umblat de tânără ca socăciță, am fo mai bătrână când am ieșit printre oameni. N-o fo haine pă noi pă atuncea cu ce să umblii, să te distrezi, până ce nu ți-ai făcut sau nu ți-ai câștigat. Am cusut și cu mășana și cu mâna cămeși.

La joc

Demult să întâlneau tinerii că să distrau pân sat, făceau jocuri pă la sărbători, să făceau șezători. Care erau fete de gazdă, mai de tinere le jucau feciorii, care o fo mai sărace mergeau mai la urmă, de pă la 20 de ani, cele de gazdă, de pe la 14-15 ani djuca. Mergeau sângure la joc, că era dzâua. Când auzeu că cântă doba pă drum, zăceu: „Noa, merem că-i joc.” Și api unde era, să făcea în două părți și în Susani și în Josani, așa îi zăcé. Nu să înțelegeau bine tinerii din Susani și Josani. Fata care mere în Josani la joc, pă când mai mere în Susani, n-o mai lăsa feciorii să joace. Api nu aveau voie desculță, trebuia să fie încălțate, desculță nu avé voie să joace în șură, nici s-o strige feciorii. Își lua opinci, da nu era bine de jucat cu ele și-ar fi luat păpuci, da nu aveu tăte fetele, numa cele de gazde. Apoi jucau înt-o roată, înt-o învărtită cu unu, după aceie o strâga altu. La joc nu să tare băteau, mai mult la nunți, dacă mergeau și își aduceau aminte de oarice, apoi să apucau de bătaie.

Ritualul nupțial

Mirii fugiți

Tinerii, dacă nu vroiau părinții să-i căsătorească, fugeau la Anina. Și acolo să căsătoreau. De o vrut părinții, de n-o vrut, pă când o întors, era bine. Când veneau acasă, nu mai făceau nicio nuntă. Apoi părinții îi iertau. Dacă o fo fecior mai bogat și fata mai săracă, ziceau că-i mai bună de lucru ca cele bocătăniță. Era greu de fugit atunci că noi eram la unguri trecuți. Și numa acolo de pă la Cluj puteau trece la Anina. Îi audzeam eu grăind, mergeau cu trenu și să legau nu știu cum sub ceva sere, pă dedesupt și stau acolo până trecea din Cluj încolo, să margă la Anina. Că acolo treceau în România. Noi auzeam și ziceam c-o fugit în România.

Pețitul

Tinerii să înțelegeau și trebuia să margă părinții feciorului cu fecioru în pețât la fată. Trebuia să-i numere părinții fetei averea. Îi da pământ, câte un pogan de mălai, de un car de mălai, îi da o moină de picioci și un pământ de vo 2-3 cară de fân. Și trebuia să-i deie o văcuță, vo 4-5 oi. Și trebuia să-i deie haine, lipideauă, perine, un așternut pă pat. Dacă avea mai multe îi da și de aieste de împodobit casa, șterguri, țoluri. Cele sărace n-o avut, o trebuit să-și facă. Și părinții fetei scoteau un pic de horincă dacă le-o plăcut cine o mărș a peți. De nu le-o plăcut, o zâs că n-au rând de măritat, n-au zestre să le deie. O fo așé cazuri, care o refuzat. Nu le-o plăcut oarice, ori că n-o fo de neam ori că n-o fo tare bun de lucru. Trebuia să fii bun de lucru și de neam mare.

Credința

O făcut credință, s-o veselit un pic într-o noapte, cu muzică. Méréu la popa, îi lua popa în samă și 3 sărbători la rând le strâga *herdetișu*, dacă știa cineva piedică între ei, dacă-i ceva nepotrivit, să nu cumva să îi cunune. După ce striga 3 *herdetișiri*, apoi puteau méré să cunune. La popa acasă mergeau atunci, la credință, nu era cu inele, n-o avut bani. Și făceau bancuri tinerii. Ziceau că n-o avut să-i dăie la mireasă *știmb*, i-o dat o săcure. Și apoi râdeau, cu atâta să băjocureau.

Cununa și steagul de nuntă

Să strâneau fete care erau prietene cu mireasa, își numea mireasa druște. Și acele făceau cununa de mireasă. Era atunci de cumpărat struțuri cu oglinzi. Mai puneau bumbuști cu mărgel colorate. Și acele le-o făc cununile. Și mireasa trebuia să să cunune cu gubă, nu cu lecrec. Dacă nu avé gubă, zăcé că a fi săracă tăt anu. Era gubă cu *bdiță*, trebuia să sie păroasă și mândră, albă. Atunci di pă oi s-o îmbrăcat oaminii. Și cu cânepă. Și de n-ai avut haine, n-ai putut méré, ai șezut lângă niște bătrâni pă un șanț lângă drum. Mireasa își cosea cămeșă albă, fără nimic colorat. Și aceie cămeșă și-o lăsa și pântru moarte.

Când făceau steag de nuntă, mergeau feciorii și își duceau fete care aveau drăguțe. Și să strâneau la cusutul steagului. Strâneau de pă la fete pânzături mândre de păr, cu colți. Mai puneau cipce, batiste pă steag, cusute de mână. Puneau batiste pântru pânzături. Punea albă, roșie, verde iar pune una albă, câte patru-cinci rânduri de pânzături pă câte un steag. Stegar era unu de aproape, un verișor. Și dacă mergeau departe pă sate mai pune unu să ajute, să scuture steagu.

Pregătirea mesei

Pă dimineață să făcea guiaș, o căldare de guiaș de oaie. Tăiam carne multă. Să alegea carnea, care e de cureti umplut, care e de șnițel, care de guiaș, care de pifte. Să alegea carnea tătă huc că să tăie câte o marhă mare, o jurincă, un porc. Mai făceau cureti umplut cu carne de oaie și cu păsat. Le plăcea la oameni mai mult, are oarice gust altfel și mai puneau și carne de porc. Demult nu să măcina, demnica cu cuțātu și mai puné și o jumară în umplutură. Era păsat măcinat la moară, îl spăla bine de tăt până ieșea tăt din el, era grăuncioru gol. Și acela îl făcea cu carne de oaie. Puneam și picoci în guiaș, dar era mai mult carne decât picoci, o coșarcă de picoci la o căldare mare. Și puneam ceapă, o căleam, poprică, tiperi, morcov, frunze de petrinjăl, morari. Turta era cu 3-4 etaje și deasupra era un pup în care împlântam frunze. Și puneam câte un pupuț alb din albuș de ou bătut cu zahăr. Și cu albușu cela și scria pă torturi și erau puiți făcuți pă tort. Numa eu am făcut struțuri în sat la nunți. Pă vremuri nu erau prăjituri, era colacu cu nucă și pancove. Pun numa gălbenușuri că albușu le întăre și pun făină și oloi.

Eu făceam găinile la nuntă, da nu strâgam cu ele, nici nu le tăiam eu. După ce mi-o tăiet-o cineva, îi băgam țede pă grumaz și o suflam și o umflam, îndepărtam pielea. Și api în piele băgam carne. O umpleam, era găină grasă, umflată. Și o dam la o fată tânără să strâge cu ea la nănaș. Numa la nănaș să strâga cu găina și nănașu i-o plătea la fată.

Desfășurarea nunții

Mergea mirele pân la mireasă acasă și să băga în casă cu druștele, îi puneau struț. Și de la mireasă, mirele să ducea înainte la biserică, fără mireasă. Și mireasa cu oamenii, mergea după el. La ușa bisericii îi aștepta popa, le da verighetele și îi împreuna și îi băga în biserică. Și aveau muzicanți și mirele și mireasa. Dacă era nunta mai mare, erau mai mulți oameni, rămâneau amândoi ceterașii, dacă nunta să făcea în două căși. Dacă nu, după cununie rămânea un singur ceteraș. În timpul cununiei, în drum, în fața bisericii era populația strânsă. Erau și oameni care nu erau nuntași, da mergeau să vadă. Și ceterașii cântau și lumea juca în drum. Și când coboară mirii cununați, le ies ceterașii înainte până la poarta bisericii. Și vin ceterașii înapoia mirilor și mirii înainte. Și noi de pă gard ne uitam să vedem mireasa și mirele.

Întâie să făcea masa la mireasă, masa de seară. Să făcea după ce zine lumea de la biserică, oamini mirelui și ai miresei. Să puneau la mireasă după mese. După ce să găta masa, era *jocu miresii*, apoi la vreo 3-4 mergeau la mire la ospăț. Să făcea o masă la mireasă și își lua mirele oamini și să ducea cu ei acasă. Lua și mireasa și mergeau cu oamini mirelui la el acasă. Și oamenii miresei rămâneau la ea acasă. Nu le plăcea la oameni dacă nu era mireasă. Să făceau în casă nunțile, scoteau oamenii paturile, ce aveau pân casă.

Mergeau la nuntă cu o litără de horincă, duceau câte o cană de grâu în cursul săptămânii, strângeau că mărg la nuntă. Atunci nu erau bani, puneau numa un leu sau doi la *jocu miresii* și o îmblăteau până nu mai știe de capu ei. Demult nu te ajutau oamenii din sat, nu îți duceau nimic, făcea omu nunta din zoala lui, din ce o avut. Apoi s-o luat într-un timp a duce oamenii din sat. Și la petrecării și la nunți și îi bine, că trebuia o grămadă de bani să scoți și să faci de toate. Ducea pă puțân câte 10-20 de ouă fiecare femeie. Și li s-o strâns bugăte, o avut din ce fa mâncare. Și mai duceau o litără de oloi, o kilă - două de zahăr, s-o strâns din ce să lucrui. Și la nunți sara să tăieu găini înainte de nuntă și să făcea zamă cu laște de casă. Să strângeau femeii care erau neamuri, care mergeau să ajute. Și să puneau câte 2-3 femei și făceau laște. Una le tăia mânânțal, mândru, să sie bine tăiete și să făcea zamă. Și sara să puneă pă masă. Și să făceau țâpoi demult, pită îmtistrită cu struț și era țâpoi pă masă. Și apoi s-o lăsat de țâpoi și făceau blaturi, torturi cu câte 3-4 etaje colorate. Socăcița trebuia să iasă cu țâpoi la miri înainte. Și trebuia să-i dai așa încrucișat cu mâinile și la mire și la mireasă. Țâpoi erau din aluat ca de cozonac cu făină de grâu. Și puneam un borcan în țâpoi și s-o copt așa. Și când l-am îmtistrit pentru miri am pus o uiagă cu horincă înstruțată în țâpou. Și așe le-am dus și le-am dat țâpoi, pă un ștergar mândru. Și numa la miri li să făceau țâpoi și stăteau țâpoi ceia pă masă tăta noaptea. Și blaturile mai târziu, tot eu le făceam. Era un blat mare dedesupt cu cremă albă îmtistrit cu cremă cu cacao, al doilea rând era cu cremă albă și îmtistrit cu alb. Și vârvul îl făceam cu galbân și bomboane. Și făceam struț din miere arsă. Demult tare n-o fo bomboane, o fo din zahăr ars. Puneam zahăr să să frigă și când era fierbinte, îl luam și făceam frunză și îl strângeam și făceam struț. Numa în sat am fo de socăciță. Pă alte sate mergeam numa la neamuri la nunți, fără plată.

Fiecare nănaș îi aducea o pânzătură la mireasă și să învălea mireasa la ospăț la mire. Zineau de la mire cu caru cu nași și ceterași și duceau oamenii de la mireasă la mire. Și să îi deie daru la mireasă. Și înveleau mireasa cu pânzătură. Era *îmbălțuitu miresii* și mireasa trebuia să plângă că din fată, o ajuns babă. Și pă mire îl ciufulea că îi lua clopu ori cușma ori ce avea pă cap și îi punea ceva mai rău, mai vechi. Apoi care era mai deștept să lăsa, care era mai prost, scotea cuțatu să și-l taie.

Nu era frumos să umble mireasa după nuntă pă la căs. Atuncia nu méré, să nu sie umblătoare, nu mergea nici la părinți, să nu sie umblătoare pân căs, trebuia să stăie ca deținută 2-3 zile. Zestrea o duceau la 3 zile, care să păzău, sau la o săptămână. Duceau așternutu, puneau lada de zestre în car. Api care nu să înțelegeau și-o țâpau, apoi nu mai era zestre. Oamenii tăt rău s-o înțales și atunci, ca și amu. Atunci nu erau atâtea divorțuri, că lua un jurământ la beserică și ținea jurământu. Trăgeau bieteale femeii că mai nu erau omorâte, când erau ei beți. Era unu Lupis îi zăcé. Și tot o vândut și peminte și tot până n-o mai avut ce vinde, c-o fo gazde. Și o băté pă femeie. Și treceau păstă o punte păstă apă. Când era la capătul punții, avea o hoare:

„Doamne, ajută, să pot tré,
C-am băut și n-oi mai bé.”

După ce trecé de punte zăcé:

„Mulțam că am trecut,
Că oi bé ș-am mai băut.”

Și ajungé acasă și iar era după babă s-o bată. O și vândut averea.
Amu nu bagă de samă de jurământu de la beserică.

Șezătoarea

Umblam cu femeii bătrâne și cu fete la o casă. Într-un an făceam la o casă, în alt an la altă casă, cum căpătam. Eram tânără, numa un miez de fetișoară eram și șidem pă o coastă. Și aveam de coborât de pă coastă și acolo la drum să făcé șezătoarea. Coboram iarna pân zăpadă, era întuneric. Făceam vrăjuri de adus feciorii în șezătoare. De acolo nebunelele nu le uit. Eram mai multe fete la Șteț la casa morii că era largă. Și acolo am șezătorit vo 4 ierni. Zineu și bătrâne și rādéu când vedeau ce facem. Noi acolo la moară eram într-o casă cu fereastra un pic mai jos. Când treceai puntea de cătă pârau, căsucu era mai jos un pic. Și api ziné feciori din Călinești. Și făceam sara când ne strângeam descântece. Legam tort de

la fiecare caier de la fete, până făceam un dărab de sir. Și învârteam pângă o sâta și turducam sâta pântre pticioare:

Durduluc, butuc
Să zie feciorii din tăte șezătorile
Să n-aivă stare
Să n-aivă alinare,
Până la noi în șezătoare.

Și turducam tepșa ceie pă acolo pă jos. Și luam firu și îl făceam ghem și îl aruncam în foc. Și o luam pă una ce era mai tânără și mai subțirică. Și o întorceam și o aruncam în sus în grindă. Și feciorii erau la fereastă, vedeau ce facem. Și ne râdeu. Și o dată o venit niște feciori din Călinești la noi în șezătoare. Și lua pă unu mutalău cu ei, Vasile a Radului îi zăcé. Viné și să tăt băga la noi în fereastă. Și tot o venit în șezătoare mutu. Și zic: „noa, dați-i pace să zie mutu iesta, că îl învăț eu minte și n-a mai zini altu.” O zinit, după ce s-o băgat tăți în casă, 5-6 călineșteni o fo, mai erau și de-a noști. Noi n-avém fetele unde șidé să lucrăm, de ei. Și apucam fusu-n brâu și torceam în pticioare. Și ei șidéu pă lăiți. „Noa, hai, să djucăm De-a picatu-n fântână.” Eu când m-o străgat nu știu care și am mărs la fântână, m-am uns pă mâini cu funingine di pă șpori c-o fo șporiu aproape de ușă. M-am uns bine cu un bumbuț de la șpori și m-am dus și l-am drăgostit bine, așa l-am cuprins că noa, zăce că să-l săruți. M-am făcut că-l sărut și l-am făcut tăt negru cu funingine. Și când o trebuit să străge și el o fată, n-o vrut mere fata, că el tăt o fo funingine. Și api n-o mai zinit altu la noi. Și furau fusu de la fată, apucau fusu și fugéu cu el și era musai să ieși după fus. Își bătéu joc de noi în șezătoare, ne spăriéu cu măgaru cela, până ce l-am făcut cu funingine.

Povestiri și credințe

Povestire cu diavolul

Demult umblau duhuri necurate. Acolo la domnu Ștețiu în grădină că p-acolo era cărarea. Treceam pă acolo să ajung la șezătoare în drum. Și când am zinit acasă noaptea, era iarnă mare, ger, cârțiaie omătu cum pășei pă el. Eu am rămas cu oaricine până mai târzău, m-o petrecut până nu știu unde și un frate a meu o fugit mai iute acasă, să mă spuie la mama că am rămas nu știu cu cine. Eu pă când am trecut de la Ștețiu din ocol în grădină, era o

gropucă supt un pom, un măr. Cum am trecut de la măru cela, am audzât după mine cârțâind omătu. Să vidé de la lună noaptea și să auzé așé cizmele pă omăt. Ce Doamne, mi-am țâpat capu și m-am întors, am trecut la diacu în ocol și aud că-i după mine, aproape. Pă când am fo la ușiță în uliță, o ajuns și el la uliță pă unde am trecut io, numa să puie mâna pă mine. Tăt mă uit, nu vād pă nime. Am luat-o la fugă și mă ajunge. Pă dimineață aud niște femei din vecini de la noi că ce-o fost în noapte, ce-o văzut ele în noapte. La o casă, alta mai încolo pă altă uliță, o fo femei mai bătrâne în șezătoare. Și când s-o dus acasă din șezătoare, una bătrână ce-o fo acolo la casă, s-o dus să-și aducă așternutu de afară, că ié șidé pă cuptiori, acolo durné. Era demult cuptioare late, să puté durni pă ele. Și o văzut niște călăreți mari cum o fo casa pă lângă uliță. Pă când s-o băgat baba-n casă, o zâs că n-o putut grăi. O văzut niște călăreți mai mari decât casa lu Deorde a Diacului. Și de atuncia n-o mai putut grăi baba și-o murit mintenaș, la 2 zile. Și apoi acele ce-o fost acolo, o spus ca ce o văzut baba, ce i s-o întâmplat la babă. Și i-am spus mamei ce am pățit. „Ai, bătutu-te-o Dumnezeu”, o zis mama, mai du-te-n șezătoare. Că acolo o fost o femeie a învățătorului mai bătrân și acolo în grupuca ceie pă unde am trecut eu, o fo îngropați niște prunci nebotezați. Și de acolo are putere diavolul. „Că acela o fo diavolu după voi, vezi, că femeia ceie o murit.”

Fata Pădurii

De Fata Pădurii zice că să face cal, vidéi un cal numa și umbla după om. Și a lu Morăreanu zăcea că avea bai cu Fata Pădurii, îl bătea noaptea la oi.

Zice că marți sara nu torcéu femeile și nu să teptănu. Și unde era cocon mic nu să făcea marți sara nimic în casă, nu să mătura, nu să spălau vase că venea Fata Pădurii și schimba copilul. Și erau femei descântătoare, descânta ce știu cum, de adus pruncu înapoi. Și îl aducé Fata Pădurii înapoi, da poate mai rău și mai blăstămat prunc.

Ciuma

Unde își băga Ciuma capu-n casă erau morți, 1-2 pă dimineață, în satu Sârbi. Zăcé că 7 morți o fost înt-o dimineață. Ciuma s-o băgat la Giupâneasa Nuțului, că așé i-o dzâs și o zâs că să o ungă pă răni că o mușcat-o tare rău câinii și i-o dat unt că pă atuncia avé femeile cum făcéu în casă. Și s-o uns ciuma pă pticioare pă unde o mușcat-o câinii. „Și de aicia din casă n-a muri nime, că m-ai ajutat. Io îs Ciuma”. Era o femeie hădă, ruptă, tătă sfârtică de câni.

Baba Călina lu Silipciuc

Era o babă în vecini și tăt ziné la bunica. Și ziné cu caier, torcé lână. Era Călina lu Silipciuc și făcea obdele. Și torcé, torcé și noi coptiii ne tot uitam la ea că era tare hâdă, bătrână, neîngrijită, cu o pânzătură neagră. Și ne uitam tăți la ea și odată face: „Haaaaa!” și își dă ochii păstă cap. Și ce spaimă.

Într-o bună zi apare cu o pungă neagră la bunica. „Ce ai prins, hăi, Căli?” Bunica era bărbătoasă, nu se temé de nimic. „Hai, să-ți arăt, morăriță, l-am prins pă dracu!” Și zdera cu punga. Și era un liliac în pungă. Le plac lucrurile vechi și acolo o mărș iară după ce l-o aruncat. Și iar s-o întors la ea, s-o întors „dracu” la ea.

Capu ca nodu, grumazu ca tortu

Ne povesté bunica povestea cu *Capu ca nodu, grumazu ca tortu*. Acela umbla și noi ne temém cu frate - meu de povestea ei. Și mergând de la bunica, era un moș slab, înalt, cu capu mic și avé o cușmă cum era iarnă, avé guban alb și cușma îmburdată înt-o parte. Și-o luat cușma din cap și-o scuturat-o. Și am gândit că-i acela cu capu ca nodu.

Milostivele

Povestea mama că s-o dat după ié Milostivele, amucé luminici zâce că să făcéu. Mama o fo la moară și o venit noaptea după ce o măcinat. O venit după grădini și o văzut cum o coborât vo 3-4 luminițe. Și o prins a fugi că o știut că-s Milostivele. Și pă când o trecut ié gardu, să treacă la noi în grădină, o fo Milostivele înapoia ei. Și știa că trebe să strigi când le vezi: „Hai, la noi, că ți-oi da iță și spată!” Și o zâs că o zinit ceva femeie la mama să ceară și o bănuir-o că ié o fo.

Vrăjitoarea Tibiloaie

O fo o babă Tibiloaie, vrăjitoare care să lăuda cu ce știe ié face. Și o zinit odată în Cavnic o femeie cu o fată și eram acolo. Și m-o întrebat dacă o cunosc pă Tibiloaie. Și o zis să le duc la Tibiloaie. Și ele o durnit la mine marți sara. Și m-am dus și eu cu ele la Tibiloaie. Și am văzut cum s-o pus baba pă un butuc în mijlocu ocolului și tăt o descântat. I-o dat la fată să numere stelele și la a noua stea o zâs: „aceie îi steaua ta, la aceie să ții otii.” Și ea tăt o numărat: „una sté, cotorsté, două stele cotorstele, tri stele cotorstele, până la nouă.” După ce o descântat stelele, s-o dus după casă unde era un soc mare, niște jâzi o șezut acolo. Și o scuturat socu și tăt o zâs de vo nouă *numuri* (nume):

Case din Budești; foto: Florin AVRAM

„Eu nu scutur socu,
Că-l scutur pă dracu,
Dracu scuture-l pă Nacu.”

Pă a doua zî zine Tibiloaie la mine: „Aú, să le spui să nu mai zie la mine! Că nu mai fac altu! Că tăt m-o fărmat diavolul astă noapte!” Ea o știut descânta pă stele, pă orândă, să să mărite fetele.

Cu bătu cu care despărțăști un șarpe de o broască și dai între doi care să iubesc, cu bățul cela îi despărțăști. Astea is lucruri cu dracu.

Deochiul

Eu am pățat cu Măriuca noastă când am mărș la fân. Era și ie cu o greblucă de-a umăr. Și era un om, șidé la poartă în sus pă drum: „Da și fata iasta lucră?” o întrebat el. „Că și io greblu și io știu să lucru”, o zâs fata. Și n-am mărș numa un ptic, la al triilea casă de la om, cocoana o prins a zdera: „Da ce-i baiu, Măriucă, ce zderi?” „Mă doare rău sub tept.” „Oare ce să sie, ce să facem cu ie? Cocoana asta a si deotetă.” Ne-am dus pă uliță să nu ne vadă oaricine și m-am pișet pă mână și am udat-o pă cocoană. „Tu, mută, du-te-n groază, nu mă stropți”, o zâs cocoana.¹

¹ Performeră Ileana Pop, 88 ani, a trăit în Sârbi, actualmente locuiește în Ocna Șugătag, 2019.